

**Єгер
Дмитро
Олександрович**

Доктор технічних наук,
член-кореспондент
НАН України, академік УНГА,
фахівець у галузі розробки
нафтових і газових родовищ,
управлінець

Народився 21 жовтня 1948 р. у смт Кути Косівського району на Івано-Франківщині.

У 1972 р. із відзнакою закінчив газонафтопромисловий факультет ІФНГУ (спеціальність «Технологія та комплексна механізація розроблення нафтових і газових родовищ»).

У 1981 р. у МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна захистив кандидатську дисертацію на тему «Методи підвищення продуктивності свердловин», а у 2004 р. в ІФДТУНГУ — докторську дисертацію «Підвищення вуглеводневилучення із покладів упорядкованою дією на привибійну зону пласта».

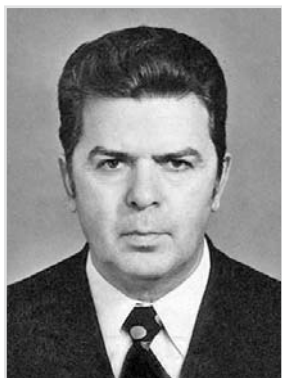
Після закінчення інституту Дмитро Єгер почав працювати в Центральній науково-дослідній лабораторії ВО «Укрнафта», де пройшов шлях від інженера до керівника відділу впровадження закінчених наукового-дослідних робіт (з 1972 р.). З 1985 р. був інженером Полтавського УБР, а упродовж 1987–1994 рр. — начальником виробничо-технічного відділу НГВУ «Полтава-нафтогаз».

З 1994 р. Д. О. Єгер обіймав посаду заступника голови правління АТ «Укрнафта» (м. Київ), а протягом 1995–1997 рр. — заступника голови Держнафтогазпрому України. З 1997 до 2000 р. він був першим заступником голови правління ВАТ «Укрнафта», головою правління АТ «Нафтохімік Прикарпаття» та ВАТ «Укрнафта». З 2000 р. — член спостережної ради, головний радник голови правління НАК «Нафтогаз України». У 2003 р. Дмитро Олександрович став першим заступником генерального директора ДП «Науково-дослідний інститут нафтогазової промисловості», а протягом 2005–2009 рр. очолював цю установу.

З 2012 р. він — директор ТОВ НВП «Центр нафтогазових ресурсів».

Серед основних наукових інтересів ученого — дослідження фізико-хімічних та термобаричних процесів впливу на фільтраційно-ємнісні характеристики нафтогазонасичених пластів у привибійній зоні свердловин при первинному і вторинному розкритті та розробленні покладів нафти і газу; створення й удосконалення технологій хімічної, фізико-хімічної, хвильової, теплової та гідродинамічної дії на пласти в привибійній зоні свердловин для відновлення і покращення їх колекторських властивостей та зменшення витрат енергії на видобування вуглеводнів; розроблення принципів і засобів упорядкованої дії на пласти у привибійній зоні свердловин після буріння та під час їх експлуатації і регулювання процесів розробки родовищ вуглеводнів змінною динаміки та напрямків фільтраційних потоків пластових флюїдів для збільшення коефіцієнта нафтовилучення при зниженні енергоємності процесів.

Має 152 наукові праці, зокрема 18 монографій і 64 патенти на винаходи. Д. О. Єгер нагороджений почесними грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства палива й енергетики України, почесними відзнаками НАК «Нафтогаз України» II та I ст. тощо.

**Єдігаров
Борис
Григорович**

Інженер-гідротехнік, фахівець
у сфері газопостачання та
газифікації, управлінець

Народився 21 березня 1923 р. у м. Новочеркаськ Ростовської області (Росія). У 1941 р. після закінчення школи Борис Єдігаров пішов на фронт. У 1943 р. за хоробрість у боях нагороджений медаллю «За відвагу».

Протягом 1945–1951 рр. здобував вищу освіту на факультеті водопостачання та каналізації Всесоюзного заочного інституту промисловості будівельних матеріалів (м. Москва). Під час навчання працював майстром будівельної контори у м. Ростов-на-Дону. З 1951 р. був старшим інженером капітального будівництва ліспромгоспу в м. Грозний, а з 1952 до 1954 р. — виконробом відділу капітального будівництва, заступником керівника тресту, в. о. головного інженера тресту «Водоканалізація» (м. Ростов-на-Дону).

У 1954–1955 рр. Б. Г. Єдігаров обіймав посаду старшого інженера, потім головного інженера тресту «Укрмістпробуд» (м. Київ). Протягом 1955–1958 рр. працював головним інженером БМУ тресту «Укрмістрембуд» (м. Харків). З 1958 до 1965 р.

пройшов шлях начальника будівельного управління № 1 Облбудтресту (м. Харків), начальника виробничого відділу управління капітального будівництва Харківського міськвиконкому, начальника БМУ «Облпобутуправління» (м. Харків).

У 1965 р. Борис Григорович був переведений на посаду керівника республіканського будівельно-монтажного тресту з газифікації «Укргазкомунбуд» (м. Харків). Під його керівництвом запроваджені сучасні технології будівництва систем газопостачання, укомплектовані новою технікою БМУ, створені лабораторії з контролю за якістю робіт. Він організував збирання навісного обладнання для розробки мерзлого ґрунту і розрізання асфальту. Спеціалісти тресту вперше почали застосовувати технологію укладання зварених батогів газопроводу двома трубоукладачами, розробили спосіб безтраншейного (методом проколу) прокладання газопроводів. Щороку підрозділи підприємства вводили в експлуатацію близько 160 км газових мереж, газифікували 15–20 тис. квартир. Трест «Укргазкомунбуд» неодноразово був нагороджений перехідним Червоним Прапором МГКЖ УРСР.

Борис Єдігаров приділяв велику увагу підвищенню кваліфікації працівників, проведенню професійних конкурсів.

З 1980 р. і до виходу на пенсію у 2003 р. він обіймав посаду начальника Мереф'янського міжрайонного ВУГГ ДП «Харківгаз».

Протягом 1967–1977 рр. був депутатом виконавчого комітету Дзержинської райради м. Харкова.

Б. Г. Єдігаров — автор винаходу «Установка для нанесення ізоляційного покриття на труби».

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., «За мужність» III ст., медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «Ветеран праці», «Захиснику Вітчизни».

Помер 9 червня 2006 р.